

Cuza confirmă, printr-o nouă corespondență din 5/17 iulie 1863 către domnitorul Serbiei, acreditarea agentului român, după ce, în prealabil, Ministerul afacerilor externe al României a adresat o notă cu un conținut asemănător Ministerului afacerilor externe al Serbiei¹.

T. Callimaki relatează că a doua zi de la sosirea sa la Belgrad, a fost primit de Garașanin, care cumula funcțiile de ministru de afaceri externe și ministru de război. Cu acest prilej, ministrul sărb i-a reamintit agentului român adîncă recunoaștere a Serbiei pentru sprijinul dat de România în problema transporturilor armelor. În ziua următoare, T. Callimaki a remis scrisorile de acreditare domnitorului Serbiei, care în discuțiile ce au fost purtate a marcat importanța stringerii legăturilor dintre cele două țări².

În calitate de diplomat recent acreditat, T. Callimaki a făcut vizite, conform protocolului diplomatic, reprezentanților puterilor străine la Belgrad care, la rîndul lor, i-au întors agentului român vizitele³.

Relațiile agentului român cu reprezentanții puterilor străine au fost în general corespunzătoare celor prevăzute de normele diplomatice. De asemenea, T. Callimaki a luat parte, în condiții de egalitate cu acești reprezentanți, la toate manifestările oficiale, inclusiv prezentarea la domnitorul Serbiei⁴.

Domnitorul Serbiei a continuat să aibă și ulterior contacte personale, atât oficiale cât și oficioase, cu agentul român⁵.

Acreditarea lui C. Magazinovici la București a decurs în conformitate cu normele în materie, pe linia celor comunicate de domnitorul României, domnitorului Serbiei : « Le choix de M. Constantin Magazinovitch membre de la Haute Cour de Cassation, en qualité d'agent de la Serbie auprès de mon Gouvernement, m'a été particulièrement agréable et je ne doute pas qu'il ne contribue justement à entretenir et à développer des bonnes relations qui existent si heureusement entre nos pays »⁶.

Turcia, neconsultată sub nici o formă cu privire la acest schimb de agenți diplomatici⁷, a considerat că i-au fost încălcate drepturile de putere suzerană : « Le ministère des affaires étrangères de la Sublime Porte se plaint de ce que les relations du Gouvernement serbe avec le Prince Cousa prennent un caractère sérieux et ne visent à rien moins qu'à préparer la séparation des Principautés tributaires »⁸.

¹ Vezi Domnitorul Principatelor Unite către domnitorul Serbiei, București, 5/17 iulie 1863; Min. de af. ext. al Principatelor Unite către Min. de af. ext. al Serbiei, 1 iulie 1863, *ibidem*, anexele 5 și 6, p. 29–20; Domnitorul Serbiei către domnitorul Principatelor Unite, Belgrad, 26 iulie/7 august 1863, Bibl. Academiei R.P.R., secția msse, *Arhiva Cuza*, vol. XXXVII, f. 326r–327r.

² Vezi, T. Callimaki către Cuza, Belgrad, 16/18 iulie 1863, MAE, vol. nr. 278, f. 44v–45v.

³ Vezi *ibidem*, f. 46v.

⁴ T. Callimaki către Cuza, Belgrad, 31 octombrie/12 noiembrie și 17/29 decembrie 1863, *ibidem*, f. 20v–23v, 25v–26v.

⁵ Vezi T. Callimaki către Cuza, Belgrad, 5/17 octombrie 1863, Bibl. Acad. R.P.R., secția msse, *Arhiva Cuza*, vol. XIV, f. 412v.

⁶ Vezi « Agentia... » anexa nr. 4, p. 28.

⁷ Situație structural opusă față de aceea în care i se cerea un firman.

⁸ Vezi Agentul Serbiei la Constantinopol către Min. de af. ext. al Serbiei; menționat în T. Callimaki către Cuza, Belgrad, 21 ianuarie/2 februarie 1864, MAE, vol. nr. 278, f. 32v. Înca înainte, A. Ubicini, a relatat cu privire la obligațiile Turciei în probleme de relații internaționale: « En Europe, au dix-neuvième siècle, on ne peut gouverner comme au moyen âge en pleine Asie. Puisque la Turquie est entrée dans la famille politique de l'Europe, elle doit se conduire à la manière européenne, ou bien se résigner à en sortir » (Vezi A. Ubicini, *La Serbie devant la Conférence*, Paris-Leipzig, 1862, p. 28).